

{
Allah, sizlerden îmân edip sâlih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini (İslam'ı) yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korkularını güvene çevireceğini vaadetti. Zira onlar yalnız Bana kulluk ederler ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de bundan sonra inkâr ederse işte onlar fâsıkların ta kendileridir. [Nur 55]

Parlamento Seçimleri Hakkındaki Hizb'in Tutumuna Yönelik Medya Bürosu Başkanı'nın Açıklaması

No: LB-BA-2009-MB-TR-0002

H. 26 Rabî-us Sâni 1430
M. 22 Nisan 2009

Hizb-ut Tahrir / Lübnan Medya Bürosu Başkanı Ahmed el-Kasas, Hizb'in Trablus'taki ana merkezinde yapılan genel bir buluşmada Lübnan halkını cezbeden keskin siyasî kutuplaşmalardan bağımsız bir şekilde İslâmî ideolojik itibarlara binaen Lübnan parlamentosu seçimleri hakkındaki Hizb'in tutumunu açıkladı.

Konuşmasında şöyle geçmiştir:

Seçim sürecine yönelik ideolojik tutum, bu sürece ilişkin şer'î hükmün bilinmesi için öncelikle bu sürecin vakiasının idrak edilmesini gerektirir. Bu seçimler, şeklen de olsa aslında "demokratik" nizama istinat ettiğine göre bu nizamdaki seçimlerin rolüne izahat getirilmesi kaçınılmazdır.

Demokratik nizam şu iki kaideye dayanır: **Egemenlik halka aittir ve otoritenin kaynağı halktır.** Birinci kaideye -ki en önemli olanı budur- gelince; devletin insanların işlerini götüğü yasalar ile kanunların konulmasında hak sahibinin bizzat insanların olması demektir. İkinci kaideye gelince; bu da yöneticileri seçme, onları gözetme, onları muhasebe etme, dahası bazı nizamlarda onları görevden alma hakkını halka vermektedir. -Nizamların genelinde devlet başkanını seçme dışında- halkın bu yetkileri doğrudan kullanmasına imkân olmamasından dolayı bu nizam, bu yetkilerin kullanılması hususunda kendilerine vekil olmaları amacıyla milletvekillerinin insanlara vekil olmasına itimat etmiştir. Dolayısıyla seçilmiş meclis, yasamada ve kanunların konulmasında insanlara vekil olmakta ve yasama otoritesi olarak vasıflanmaktadır. Aynı şekilde yürütme otoritesinin gözetiminde ve muhasebe edilmesinde de onlara vekil olmaktadır. Bazı nizamlarda ise, devlet başkanının seçilmesi hususunda insanlara vekâlet etmektedir.

Kimilerinin insanlığın eriştiği siyasî hayatı uygulama metodunu ortaya çıkarmış olması vasfıyla tüm milletlerin ve halkların güvenine laik "modern" yönetim nizamı olarak addettiği bu nizam, gerçekte dini hayattan, yani toplumdan, devletten ve yasamadan koparma akîdesine dayanan muasır Batı hadaratının kimliğinden kaynaklanan nizamdan başka bir şey değildir. Fiilen yada şeklen olsun bu nizamın dünyanın sair devletlerinde yayılması ve tatbik edilmesi ise yaklaşık iki asırdan beri milletleri ve toplumları istila etmeye başlayan muasır Batılı hadaratının hegemonyasının sonucundan öte bir şey değildir. Fikirleriyle ve nizamlarıyla bu hadaratın istila ettiği milletlerden biri de Lübnan beldesinin de dâhil olduğu İslâmî âlemdir.

İslâmî akîdeye olan imanlarının kendilerine farz kılmasından ötürü İslâmî Ümmetin itimat etmesi gereken yönetim nizamına gelince; hem kendisinden kaynaklanan esas -ki o, İslâmî akidedir-, hem üzerine dayandığı kaideler, dolayısıyla tafsilat bakımından bu nizamdan tamamen farklıdır.

İslâm'da yönetim nizamının üzerine dayandığı en önemli kaide: **Egemenliğin şeriata ait olmasıdır.** Nitekim Allahu Te'alâ'nın şu kavli gibi: [ ] "**Muhakkak ki hüküm ancak Allah'a aittir.**" [Yusuf

40]

Delaleti kat'î Kur'ân âyetleri, bu kaideye delalet etmiştir. Burada hükmün manası, yasama demektir. Yani emir, nehiy ve ibahat olup otorite ve siyasetin uygulanması demek değildir. Yine Allahu Te'alâ'nın şu kavli gibi:

“Her kim Allah’ın indirdikleri ile hükmetmezse (yönetmezse), işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.” [el-Mâide 44]

Ve şu kavli:

“Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak “Bu helâldir, şu da haramdır” demeyin. Aksi halde Allah’a karşı yalan iftirâ etmiş olursunuz. Kuşkusuz Allah’a karşı yalan iftirâ edenler asla iflâh olmazlar.” [en-Nahl 116]

Aynı manaya delalet eden pek çok benzeri âyet vardır. Dolayısıyla İslâm nizamında İslâmî devletlerin genelinde şeklen tatbik edilen demokratik nizamdaki mevcut manasıyla yasama otoritesi diye bir şey yoktur. Bilakis İslâmî nizamda yasamaların kaynağı, şer’î fakihler içerisinde müçtehitlerin istinbat ettiği Kur’ân ve Sünnetten olan vahiy nasslarıdır. Hakkında müçtehitlerin ihtilaf ettiği içtihadî hükümleri benimseme yetkisi ise İslâm nizamlarının tatbiki ve işlerinin gözetilmesi hususunda Ümmetin kendisine vekil olarak seçtiği devlet başkanına aittir. Böylece bu fikhî içtihatlardan delilini en güçlü gördüğüne itimat ederek Allahu Te’âlâ’nın şu kavline binaen bu gözetimine bağlı kalır:

“Allah’a, Rasulü’ne ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin.” [en-

Nisâ’ 59]

Binaenaleyh yasamada insanlara vekil olan ve yasama otoritesi diye isimlendirilen meclise İslâm nizamında yer yoktur. Çünkü İslâmî devlette egemenlik, İslâmî şeriata aittir ve devlet başkanı olan Halife, insanların işlerini gözetmek amacıyla şer’î hükümlerden ve idarî kanunlardan gerekli olanları benimsemekle görevlidir.

Ancak bu demek değildir ki İslâmî nizamda seçimler yoktur. İslâm’da yönetim nizamının üzerine dayandığı ikinci kaide: **Otorite, Ümmete aittir.** Bu kaidenin manası, Ümmetin işlerini gözetecek devlet başkanını seçmede hak sahibi Ümmettir demektir. Dolayısıyla şer’î bey’at yoluyla Ümmet tarafından görevlendirilmedikçe bir kimsenin devlet başkanı olması caiz değildir. Ayrıca Ümmet, bu bey’attan sonra da kusur gösterir, kötülük eder veya zulmederse yöneticiyi gözetmek, ona nasihat etmek ve onu muhasebe etmek yoluyla otoritedeki hakkını kullanmaktan mesul olarak kalır... Ümmetin faydalandığı bu salahiyyet yerine getirmesi ise pratik bir vesileyi gerektirir. Bu ise -özellikle Ümmetin yayılımının genişlemesi ve sayısının artması göz önüne alındığında- ancak seçimler ile gerçekleşir. Dolayısıyla seçimler, Ümmetin bey’atına müstahak olan kişinin seçilmesinin pratik vesilesidir. Aynı şekilde otoritenin muhasebesinde, devletin gözetilmesinde, taleplerini ve şikâyetlerini dile getirmede Ümmete vekil olacak vekillerin seçilmesinin pratik vesilesi de seçimlerdir. İşte onlar, Ümmet Meclisi’dir ve devlet başkanı adaylarını sınırlandırmak veya devlet başkanını seçmekle yetkilendirilmeleri dahi mümkündür.

Binaenaleyh demokratik nizamdaki seçimler ile İslâmî nizamdaki seçimler arasındaki esas fark, birincisi yasamanın yürütülmesi amacıyla ki bu, Allahu Te’âlâ’nın insana haram kıldığı bir husustur. İkincisi ise, işlerini gözetmesi için devlet başkanını seçecek olan kimselere Ümmetin verdiği mücerret bir vekâlettir veya muhasebe ve görüş aktarımı hususunda kendisine vekil olacak kimseye vekâlet vermektir.

Lübnan’daki parlamento seçimlerine gelince; -teorik bile olsa- demokratik sisteme göre yasama seçimleri olmasının yanı sıra gerçek manadaki siyasî uygulamadan oldukça uzak olan Lübnan örflerine ve kanunlarına göre gerçekleşmektedir. Dolayısıyla parlamento sandalyesi için birbirleriyle rekabet edenler nezdinde gerçek siyasî bir programa yer yoktur ve birbirleriyle çatışan grupların sunduğu siyasî programların hepsi bir kağıt parçasından ibarettir. Bu seçimlerin ortak karakteri, devletlerarası siyasetin rolü ile bağlantılı bölgesel çatışma bağlamında ülkenin aralarında taksim edildiği iki grup arasındaki rekabettir. Bu iki guruptan biri, sandalye çoğunluğunu kazandığında zafer elde eden bu gurubun gerisinde duran bölgesel taraftır. Sandalye çoğunluğunu diğer grup kazandığında zafer elde eden diğer bölgesel taraftır. Her iki durumda da Lübnan’daki siyasî karar, herhangi devletlerarası bir iradenin ipoteği altında kalmaktadır. Dolayısıyla Lübnan içerisinde gerçek siyasî bir karar yoktur. Bilakis onun kararları, sınır dışından gelmektedir. Binaenaleyh oy sandığına giden bir seçmenin rolü, sınırların ötesinden gelen iki siyasî karardan birinin öne çıkmasına katkıda bulunmaktan başka bir şey değildir. Oysa bu iki siyasî karardan hiç biri ne seçmene, ne onun maslahatına, ne de hayatı veya dönemsel meselelerine önem vermektedirler.

Gerek aday, gerekse seçmen olsun bu seçimler hakkındaki şer'î hükmü detaylı bir şekilde açıklamak istediğimizde deriz ki:

Madem ki seçim; seçmenin aday vekil göstermesi -ki İslâm'da vekâlet, meşruu bir fiilde vekâlet olduğu sürece caizdir- ve siyasî hususta, yani işlerini gözetme hususunda görüşlerini ifade etmede adayın insanlara vekil olmasıdır o halde esasî üzerine seçildiği ve seçilmesinden sonra da bağlı kalacağı şer'î sabitleri programına dâhil etmesi şartıyla onun aday olup seçilmesi caizdir. Bu sabitler ise şunlardır:

1. İslâmî devletin enkazı üzerine ülkede tatbik edilen ve İslâm nizamı ile değiştirilen beşerî anayasa ile kanunlara muvafakat etmemesi.
2. Beşerin yasamada bulunma hakkının olmamasından ve Müslümanların hayatında egemenliğin İslâmî şeriata ait olması gerekliliğinden dolayı yasamaya katılmaktan imtina etmesi.
3. Şu iki sebepten dolayı cumhurbaşkanı seçimine katılmaktan imtina etmesi. Birincisi: Çünkü Müslümanlara bir gayr-i müslimin hükmetmesi, Allahu Te'alâ'nın şu kavline binaen caiz değildir:

"Ey İmân edenler! Allah'a, Rasulü'ne ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin." [en-Nisâ' 59]

İkincisi: Çünkü o, Allah'ın inzal ettiklerinden başkası ile hükmetmektedir.

4. Beşerî anayasa ile kanunları tatbik eden yürütme otoritesi olmalarından, yani yine Allah'ın inzal ettiklerinden başkasıyla hükmetmelerinden dolayı hiç bir hükümete güvenoyu vermemelidir.
5. İslâmî olmayan bir sistem esasına göre belirlenmesinden dolayı malî bütçelerin onaylanmasına katılmamalıdır. Ki o, faiz ve şeriatta haram olan diğer malî işlemlerin içine boğulmuş kapitalizm sistemi olmasının yanı sıra ülke ekonomisini, devletlerarası ekonomik örgütler ile insan servetlerini yağmalayan kapitalist şirketlere boyun bükerek hale getirmiştir.
6. Şeriata muhalif anayasal ve hukuksal bir esasa göre onaylanmasından dolayı otoritenin yaptığı devletlerarası anlaşmaların onaylanmasına katılmamalıdır. Ayrıca bu anlaşmalar, çoğu zaman Ümmet aleyhine büyük devletlere yol/egemenlik vermektedir. Oysa Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır:

"Muhakkak ki Allah, Kâfirler için Mü'minler aleyhine asla bir yol (egemenlik) kılmayacaktır!" [en-Nisa 141]

7. Beşerî anayasa ve kanunlar esasına göre değil, İslâmî şer'î hükümler esasına göre yürütme otoritesini muhasebe etmelidir. Çünkü Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır:

"Ey İmân edenler! Allah'a, Rasulü'ne ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz, gerçekten Allah'a ve Âhiret Günü'ne inanıyorsanız, onu Allah'a ve Rasulü'ne döndürün. Bu, hem daha hayırlı hem de netice bakımından daha güzeldir." [en-Nisâ' 59]

8. Seçim kampanyasında, siyasî programlarında ve tutumlarında İslâm hükümlerine bağlı kalmayan adaylarla işbirliği içerisine girmemelidir. Çünkü bu işbirliği ile onların çizgisini onaylamış ve seçmenini onları seçmeye davet etmiş olur. Oysa Allahu Te'alâ şöyle buyurmaktadır:

"Birr (iyilik) ve takvâ üzerine yardımlaşın! Günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın!" [el-Mâide 2]

Hizb-ut Tahrir

Lübnan Vilâyeti

Medya Bürosu

GSM: 03-155103 / 03-446709 | Telefax: 06-629524 | Web: www.tahrir.info | E-mail: ht@tahrir.info
www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.org
<http://radio.hizb-ut-tahrir.info> [Hizb-ut Tahrir Medya Bürosu Radyosu - Arapça]